

Dr. Sr. Frances Rujal
Barcelona

Distingit patrici: decales
de rebreir la carta de voté junt
ab una de molt indignada del senyor Folch
al qui li he donat contestant immediatament
donant-li tota classe de satisfaccions dones
rento moltíssim que s'haigui enfadat ja que
no era pas aquesta la meua intenció. La meua
intenció en aquest negoci ha sigut de la ma-
niera regient: emper pel meu gran entusias-
me artistic vaig lograr que vingues a Lei-
da per primera vegada la Simfonia de Ma-
chut. Per ma part vaig fer tot lo possible per
assegurar i augmentar l'èxit artistic fins a
la exageració lloc que no debien pas quedar
descontents de nosaltres perquans al any regent
(enguany) se brindaren a tornar. L'accepté ab
molt gust i l'eferiment i s'hi disposa tot pel
concert. La Simfonia de Barcelona desitjaba
tornar també a nostra ciutat per lo mateix
fetge i se'ls digué que no podia ser. Per donar
més importancia a la festa jo m'vaig compro-
metre a il·lustrar los programes ab notes i

comentaris i quan ja estava tot a punt, rebé
una carta del Sr. Folch dientme que sospensian lo
seu viatge per anar a complaure un capricio
dels madrilenys. Rés dones de força major. Entre
perdre la plaça del Real o quedars bé a provincia,
obtareu per lo primer. No hi ha res que dir. Vaig
contestarli que la seva decisió m'perjudicava
de 54 penetes que m'havien costat los progr-
mes i que m'hauria reintegrat ab l'import
dels annuncis intercalats, i s'haguis donat lo
concert. He rebut moltes cartes prometen-
me aquella quantitat més fins a l'hora present
no he vist ni un céntim. Voté din qu'ells per-
dren 4000 pts del bitllet. En primer lloc no po-
drien donar la culpa a ningú. No fent cas del Rei
ni de ningú podrien continuar lo seu viatge. No
crec pas que es faguessin afusellat per eó. En
segon lloc, qualsem devien guanyar ab los ballets
rums i en tercer lloc podrien (com fan ara) tor-
nar a organitzar lo viatge i fer les paus... i ade-
més encurtir la campanya del Real i la estia-
da a San Sebastian... "que es lo que se tracta
de demostrar". Ja, com pot veureu voste, pel
moment, vos metje i no tinc ni la més peti-

la relació comercial ab ningú del món. Unicament tenia la reba d'evocar els Defeons, Simfòniques i demés agrupacions musicals invitant-los a visitar la nostra ciutat. Lo Sr. Martin, empresari del únic teatre gran d'aquí m'encarregava d'organitzar la part artística dels concerts sense intervinger per res ab la qüestió econòmica de la que m'estic en absolut deslligant doncs es negoci del tot exclusiu de dit senyor. L'amir Goley m'escrivia a mi més jo no veia sino d'intermediar entre ell i l'empresari. El comunicar-me l'existència de la Simfònica de venir a Lleida a primers d'Octubre, li vaig fer notar que em veia molt difícil per quant l'únic teatre de suficient capacitat es lo d'istiu i es té instal·lat en uns jardins fora de la població i per lo tant inhabitable en aquest temps. De tots modes, era tant gran lo meu desitj de tornar-los a sentir que confiava pugues vencer per la molta amistat, la persistència de l'empresari. Desgraciadament no ha sigut així. Aquest senyor, bellísim per persona, i brindat a cedir-los lo teatre

completament gratis junt ab l'alumbrat. Los entregaria tot lo que s'hi relaudés en taquilla després de coberts los demés gastos (dependència, contribució, etc) més ell no s'emprenyava a desemborsar 3000 ptes més los gastos del concert i jo mateix li aconsellava al Sr. Goley que no resignessin en aquest temps doncs me veia que no li hi aniria prou bé. Lo concert Rubinstein no pot tenir-li cap relació doncs aquest senyor ve pel seu compte i a l'empresari li té per lo tant sense cuidado que fassi o no diners. Aquest concert se donaria en un petit teatre d'hivern d'insuficient cabuda per la Simfònica. D'això es tot lo que li he d'aquest moment, prescindint de detalls. Signi al Sr. Goley que li deixi llegir la carta que aquí li envio i si vorté desitjar alguna explicació sobre aquest particular li comunicaré immediatament i amb molt gust. Permeti-m'hi aprofitar aquesta ocasió per oferir-me de vorté bon amic i recordat.

Amali Riera

Lleida 31 Octubre 1916

